

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1963 r.

Nr 35

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIE

- 174 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 28 marca 1963 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i jednostki spółdzielcze 305

OBWIESZCZENIA:

- 175 — Ministra Finansów z dnia 8 kwietnia 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym 306
- 176 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 17 kwietnia 1963 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych 313

174

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 28 marca 1963 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i jednostki spółdzielcze.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) oraz § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w przepisach zarządzenia jest mowa o artykułach nietypowych, rozumie się przez to również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

§ 2. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Komitetowi Drobnej Wytwórczości, przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego oraz przez jednostki spółdzielcze uzgadniane są w drodze porozumienia wykonawcy z zamawiającym w trybie określonym w zarządzeniu.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcą i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga na produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągnięty w danym zakładzie.

4. Jeżeli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego (ust. 3) nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości nie przekraczającej 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego rozumieć należy produkcję poszczególnego artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym w danym zakładzie (ust. 3) jest zysk wykazany w procentach w ostatnim rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. 1. W wyjątkowych przypadkach (np. przy nietypowych skomplikowanych remontach i produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), gdy w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza jedynie kalkulację orientacyjną, na podstawie której uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. Jeżeli określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny (ust. 1), za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

3. Jeżeli w trakcie wykonywania umowy zamawiający wprowadza zmiany w dokumentacji technicznej lub w warunkach dostaw, mające zasadniczy wpływ na cenę wyrobu, strony powinny odpowiednio zmienić ustalony limit ceny.

§ 5. 1. Kalkulację artykułu nietypowego wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji (ust. 1) może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 6. 1. Uzgodnienie ceny następuje przez pisemne potwierdzenie przez zamawiającego akceptacji ceny w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji sporządzonej przez wykonawcę.

2. Zamawiający może w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zgłosić wykonawcy na piśmie zastrzeżenia dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub wysokości ceny.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń (ust. 2) wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia za-

mawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń.

§ 7. 1. W razie niezgodnienia ceny artykułu nietypowego pomiędzy zamawiającym a wykonawcą, którym jest przedsiębiorstwo państwowego przemysłu terenowego lub przedsiębiorstwo państwowe podległe bezpośrednio Komitetowi Drobnej Wytwórczości — cenę tę na wniosek wykonawcy ustala Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

2. W razie niezgodnienia ceny artykułu nietypowego pomiędzy zamawiającym a wykonawcą, którym jest jednostka spółdzielcza, cenę tę na wniosek wykonawcy ustala wojewódzka komisja cen (Komisja Cen m. st. Warszawy) właściwa dla siedziby wykonawcy.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania w przypadkach przewidzianych w § 9 ust. 4 cytowanej na wstępie uchwały.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

175

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 kwietnia 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 57 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 14, poz. 77) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1960 r. Nr 91, poz. 411, z 1961 r. Nr 79, poz. 329 i z 1963 r. Nr 14, poz. 77) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. nie obejmuje:

1) §§ 38 ust. 2, 73 i 79 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych i ich zjednoczeń objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 91, poz. 411) w brzmieniu:

„§ 38. 2. W razie zmniejszenia normatywu środków obrotowych zwolnione w tej drodze środki przeznaczają się na fundusz inwestycyjno-reмонтowy przedsiębiorstwa. Środki te wpływają na rachunek funduszu inwestycyjno-reмонтowego przez rachunek funduszu rozwoju.

§ 73. 1. W celu zabezpieczenia rozmiarów inwestycji przedsiębiorstw w ramach określonych w Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1961 upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów do wprowadzenia na okres roku 1961 ograniczenia dysponowania przez przedsiębiorstwa funduszem inwestycyjno-reмонтowym na cele inwestycyjne — do rozmiarów wynikających z ustalonego limitu inwestycji.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą inwestycji finansowanych z funduszu postępu technicznego.

3. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów może ustalić, że ograniczenia, o których mowa w ust. 1, nie mają zastosowania do niektórych rodzajów inwestycji, nie obciążających bilansu robót budowlano-montażowych i zaopatrzenia materiałowo-technicznego, a w szczególności w zakresie dotyczącym nakładów na:

- 1) szybko rentujące się inwestycje produkcyjne;
- 2) inwestycje związane z rozwojem produkcji eksportowej lub antyimportowej;
- 3) zakupy maszyn, urządzeń i aparatury — produkowanych w kraju, a nie stanowiących artykułów deficytowych;
- 4) zakupy maszyn, urządzeń oraz innych gotowych dóbr inwestycyjnych, pochodzących z ponadplanowej produkcji krajowej;
- 5) drobne roboty budowlano-montażowe, wykonywane systemem gospodarczym w ramach posiadanego zaopatrzenia materiałowo-technicznego lub z materiałów pochodzących ze źródeł lokalnych.

§ 79. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r., z tym że w 1961 r. obowiązują dotychczasowe zasady tworzenia funduszu rozwoju przedsiębiorstw funduszu rezerwowego zjednoczeń oraz zasady podziału funduszu amortyzacyjnego.”;

przepis § 38 ust. 2, o którym mowa w niniejszym punkcie, obowiązuje do dnia 31 grudnia 1963 r.;

2) §§ 3 i 4 uchwały nr 57 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. zmieniającej uchwałę w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 14, poz. 77) w brzmieniu:

„§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r., z wyjątkiem